

Debrecen 1869

67-73. n. sz.

a h. sz.

5-11-12 n. sz. a h. sz.
b. sz. fejezet

1869.

2. szám.

Szombat, július 3.

Előfizetési árak:

Helyben

Félévre 6 ft.
Három hónapra 5 „

Postán küldve:

Félévre 7 ft.
3 hónapra 5 „ 50 kr.

Egyes szám

10 kr.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz s minden közlemény Hatvan-utca 1572. sz. a. hához a szerkesztőhöz bérmentve küldendők.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.

Terjedelmes és többszöri hirdetés alkuszert

Nyittdár: 15 kr. soronkint.

Bélyegdíj:

minden beiktatásért külön 30 kr.

Előfizetheti helyben: **Telegi K. Lajos** és **Csáthy Károly** könyvkereskedésében s a szerkesztőségénél. Egyébütt a postahivatalok útján.

Debreczen, július 3.

○ A birói hatalom gyakorlásáról szóló törvényjavaslat feletti általános vita ma holnap végét éri a képviselőházban. Bizonyosnak látszik, hogy az ellenzék dönthetetlen ellenvetéseire figyelembe nem vétetnek a többség által, még tán a részletes tárgyalásnál sem. A többség elbizakodottnak látszik a „szavazzunk“ jelszóban rejülő hatalmában; bár igen fontos körülmény az, hogy még a jobb oldalról is sok ellenese van e törvényjavaslatnak, s csak is a szigorú pártfegyelem tartja össze a jobb oldali többség heterogen elemeit.

Tegyük fel tehát, hogy a törvényjavaslat elfogadtatik; majd ha az törvény né válik, akkor fog kitűnni, hogy az nem megy keresztül a gyakorlatban, mert valóságos elméleti alapra van fektetve; és vagy felkellene függeszteni hatályban maradását, vagy foltozni kell, pótlásokkal, melyek lehetővé teendők életbenmaradását,

Mert ha áll az, a mit Deák Ferencz július 1-én a képviselőházban mondott, hogy t. i. a „közigazgatási hivatalnokoknak, minden idejét és erejét igénybe veszik a közigazgatási ügyek“ és ez jövőre is így marad: vajjon csupán birósági hivatalnokok, a közigazgatási közegek segítsége nélkül, képesek-e az igazságszolgáltatás kivánalmainak megfelelni; képesek-e a birói karnak tekintélyét megalapítani. Csak pár példát hozunk fel erre. Bűnügyi vizsgálatok körül a vádlottak, tanúk és szakértők előállítására — kivált ha ezek vonakodnak — közigazgatási közegek közbejötté nélkül lehetetlen lesz: továbbá, végrehajtás esetében, az ellenszegülők elleni végrehajtás karhatalom nélkül nem lesz keresztülvihető sat. Míg tehát a közigazgatási hatóságoknak a biróságokhoz viszonyba körvonalozva nem lesz addig nem lehet a kérdéses törvényjavaslat életre való.

Mindez mutatja az ellenzék azon állításának igazságát, hogy a birói hatalom gyakorlásáról, s a birói szervezetről lehetetlen kellőleg intézkedni a törvényhatóságok és községek rendezése nélkül.

Minden mutatja, hogy nemcsak a nemzet geniusa — mire Deák Ferencz hivatkozott — hanem általában a jó igazságszolgáltatás igényei, ki nem elégíthetők olyan irányzat útján, mely az eddig együtvé tartozott törvényhatósági jogok köréből egy rész részletet előránt, a többit pedig hagyja úgy a mint volt, rendezetlenül. Szépen fog e mozaik kinézni.

De azért a „szavazzunk“ mégis úgy akarja hogy így és nem másképp legyen. S lehet-e mást várni azoktól, kik a közvéleményt miveltségre törekvő államban megkülönböztetik a civilizációtól?! (Igen, ha Bach-féle civilizációt értenek!)

Érdekeink Debreczenben.

I.

Debreczen, ezen 17—18 mértföldnyi, közvetlen folytonosságban levő határral bíró város, pusztára ültetve, hol sem hegy, sem folyam nem frissíti a levegőt, hol még ez előtt néhány évvel vasúti közlekedés sem volt, a mennyire a történelem utmutatása szerint vissza lehet menni a múlt időkre, mintegy 800 év óta áll fenn, mint már nevezetes község.

Fennmaradására, lakosainak ezen eredeti magyar fajnak szívósságán kívül, mindenesetre sokat tett földének jósága és sokasága, a mi előljárása körültekintő s mintegy hagyományos buzgalma által folytonosan szaporodott; úgy hogy Debreczen minden gazdagságát bőséges és kővér legelőföldének köszönhetette, a mely gulyáinak és méneseinek, kevésbe kerülő, de elegendő táplálékot szolgáltatott; s habár a Tisza árjai olykor elönték is a legelőt, úgy, hogy onnan ki kelle verni a jószágot, még ezen csapás is részint haszonnal járt, mivel az ár elvonulásával ismét és pedig sokszor jóval gazdagabb lón a legelő, részint könnyen elviselhető volt azon szerencsés körülményeknél fogva, hogy a legelőről kivert lábas jószágokat nem kellett sem elvesztesgetni sem idegen határra hajtani; mert a város körül elterülő 45,000 hold erdő s kaszálló föld, menedéket adott a gulyáknak és nyájoknak. Szerencsés körülmény vala ez mindig e nagy pusztaságban, azért is, mivel a levegő mérséklésére s így az egészségi állapotra is nagyszerű befolyással volt a nagy erdőség.

Távol legyen, hogy az újabb időben, a jószág tenyésztésre nézve kedvezőtlen viszonyokat egészen a Tiszaszabályozásnak tulajdonítsuk; hanem azt, mint tényt kell felemlítenünk, hogy az 1852-ik év óta — midőn a töltés Polgárig elkészült — az aszályosság folyvást növekedőben van, s a jószág tartás mind több nehézséggel és áldozattal jár.

Azonban vétkeznek a ki a tiszabályozási vállalatot, vagy annak kezdeményezőjét gr. Széchenyi Istvánt kárhoztatná.

A Tisza árjainak elvétele, s az árnak kitett földek mentesítése, csak fél munka.

Szécsényi megmondta, hogy a víz szabályozásának a végeredményben főcélja az, hogy a szabályozott víz fölöslegét esatornákon a földekre lehessen vezetni, midőn az szükséges.

Az a kérdés merül fel azonban, hogy vajjon kivihető-e az, hogy a hortobágyi szikes legelők a Tiszán építendő zsilip és onnan kiviendő esatorna útján megöntöztessenek?

Ezen gyakorlati kérdésre sokan „nem“-mel felelnek, azt állítván, hogy magasabban áll a Hortobágy mint a Tisza medre: annál fogva, a víz fölfelé nem folyhatván, a terv kivihetetlen volna.

Nem levén szakértők, érdemileg nem bocsátkozhatunk e tárgy körül részletekbe, bár a tudomány ma már a víz fölemelésének nyitját is kitálalta; csak azt jegyezzük meg természetes eszünkkel, hogy ha a Tisza árjai a szabályozás előtti időben találtak utat magoknak, melyen a Hortobágy hidján innen is, a Kadarek körülig eljöhettek: a mesterségesen ásandó esatornák, melyek alantabb fekvésűek lesznek, mint az árvizes időben a legelők felszine vala, alkalmasint elvezetik a vizet addig, meddig az árvizek jártak; ha ugyan van vagy lesz víz a Tiszában.

És az a másik fontos ellenvetés a esatornázás ellen, hogy tudniillik, ha a Tiszának nem lesz víze, bizony a esatornának még kevésbé lehet.

De ez az ellenvetés csak kivételes esetekre állhat meg.

Mert a hol nincs, ott ne keress, természetes azonban, hogy évtizedeken át ne legyen víz a Tiszában, az nem is képzelhető; ha tehát csak annyi izben lesz is, mint volt, a hányszor a szabályozás előtt a Tisza kiöntött: már akkor lehetlen, hogy az öntözés haszonnal fogatosítható ne legyen.

Annál fogva üdvözljük Debreczen város közgyűlésének azon határozatát, hogy a Tisza-Kőrösi csatorna kiépítését a miniszteriumnál szorgalmazni, egyuttal pedig a gazdasági bizottmányt az iránt megbizni jónak látta, hogy adjon javaslatot, mit lehetne tenni addig is, magán vállalkozás útján a hortobágyi legelő megöntöztetésére nézve.

Helyi ujdonságok.

— A rajztanári állomás városunkban több év óta oly egyéniséggel van betöltve, kinek, egyéb foglalkozásai mellett, egyik főhibája az, hogy magyarul nem tud és így tanítani sem képes iparos ifjakat, kik az anyanyelven kívül más nyelvet nem értenek annyira, hogy azon oktatást vegyenek. A legközelebbi 10 év alatt ezen iskolából kikerült ifjakon már észrevehető a rajz rosztantításának nyomai; s így fog e nagy baj mindtovább harapózni. — Az előjárósághoz az illető iparostestületek panasszal járultak már régen, tán több egy événél is. Tudva azt, hogy a rajziskolai oktatás, az ipar folytonos emelkedése tekintetéből, nagyon fontos dolog; tudva azt, hogy a rajztanári állomás betöltése a városi hatóságot illet: csodálni lehet, hogy e tárgyban érdemleges intézkedés maig sem történt. Mi, vagy ki ennek az oka?

— A buzapiacznak hatvanutczára áttétele iránt a hatvanutczai lakosok közül többen folyamodványt készítettek a városi hatósághoz. — Azt hisszük, hogy ezen tárgy összeköttetésben van az általános piacrendezés kérdésével; ebből egy tárgyat előrántani nem lehet, a nélkül, hogy egyik, vagy másik fontos érdek ne szenvedjen. Igaz, hogy alig lehet alkalmasabb helyet találni buzapiacznak mint hatvan és kismesterutca; de megfontolást érdemel, hogy vajon a főpiaczon mintegy összpontosult főforgalmat csupán szépszeti érdekekért — melyeknek előmozdítását egy is csak részben látjuk ez által elérhetni; — a főpiacról úgy könnyedén, el lehet vonni. Tehát általános piacrendezési tervet készítsen előbb a kapitányi hivatal, hogy az ide vonatkozó kérdések együtt oldassanak meg, mert egyes részletek feletti intézkedés csak zavarná a komolyabb rendszeres munkálatokat.

— A Stenczinger háznak csapó utca szegletén, megvétele, vagy kisajátítása a közgyűlés által még tavaly elhatározottat; mivel ezen ház a főpiacnak a nagy templom felé szolgáló kinézésére és e piac alakjára nézve akadályul szolgál és egy általános szépszeti vonal megállapítását s keresztülvitelét gátolja. Küldöttség működött e határozat fo-

ganatosítása iránt, de a tulajdonossal kiegyez-
ni nem lehetett; az ingatlan vagyoni értéke
pedig folyvást emelkedőben van; és így a
városi pénztárnak csak arra lehet kilátása,
hogy egykor nagy summával kell megváltani
azt, a mit tényleg is, bár némi áldozattal
végrelehetett volna hajtani. Nem volna-e ta-
nácsos: petícióval járulni az országgyűléshez
hogy az 1868-ik évi LVI-ik t. cz. — mely
csak Buda-pestre szól — Debreczenre s a
többi királyi városra is kiterjesztessék?!
Nem csak Buda-pestnek vannak ám szépé-
szeti és kereskedelmi érdekei.

= A debreczeni távirtda állomá-
son 11 hivatalnok van alkalmazva; bizony
pedig még ez sem elég, miután a havonként
mintegy 5 ezerre menő ügyszerű exped-
diálása ennyi személyzet mellett nem történ-
hetik azon kellő gyorsasággal; a mi pedig már
a táviratoknak természetéből magából kifolyó
szükségesség. Kérjük a t. távirtdai hiva-
talt, hogy kivált a lapok számára érkezett sür-
gönyöket ne hagyja, mint az legközelebb is
megtörtént egy, sőt 1 1/2 óráig heverni mi-
után a lap megjelenésére azon egy órai késé-
delem igen nagy hátráltatás.

= Balázs Kálmán zenekarának az
idén szándékolt körutja Galliczia- Morva- és
Csehországon és Bécsen át, a kedvezőtlen
kilátások folytán elmaradt. E kitűnő zenekar
csak most érkezett haza Kassáról, hova a ló-
versenyek alkalmával az ünnepélyesség emelé-
sére meghíva volt, s hol amint halljuk a leg-
kitűnőbb fogadtatásban részesült.

= A Bibó elfogása felől szóló kószahir,
mely e hét folytán izgatottságban tartotta ná-
lunk a kedélyeket, dacára annak, hogy so-
kan már az indóházban várták is, igaztalan-
nak bizonyult; miután a helybeli kapitányi
hivatali távirati tudakozásaira az illető he-
lyekről az a válasz érkezett, hogy ott biz az
egész elfogatásról semmit sem tudnak. Nem
tudjuk kinek lehet érdekében az ily kószahir-
rek gyártása és terjesztése.

= A Benyiczky Nagy Sándor ur ál-
tal tanügyminiszteri engedély mellett nyitandó
nyilvános nyelvtanoda helyisége a mint érte-
sültünk a piacon a Farkastéle házban leendő.
Ohatjuk, hogy az új intézet mind a két nem-
beli tanítványok minél tömegesebb látogató-
sában részesüljön. P. Nagy Sándor ur neve
elég biztosíték arra, hogy e tanoda sikeres
fenállását és annak eredményes működését
reméljük. — Az intézet programját annak
idejében közölni fogjuk.

— A „Haza“ biztosító-bank június
havi kimutatása. Benyújtott 767 darab be-
vallás 1,085,608 frt tőkére, függőben maradt
a múlt hónapból 919,231 frt, tőkére, összesen
2,004,839 frt. Ebből kiállított 701 db
839,458 frt tőke függőben maradt 864,361
frt, elutasított 301,020 frt, összesen 2
millió 4,839 frt. A bank működésének kez-
deté óta t. i. 1867. szeptember 1-től, 1869.
június végeig az összes benyújtott bevallások
összege: 21.690,593 frt.

= Öngyilkosság. Tegnapelőtt Fe-
hértón a vaspályai állomáson Druzsievicz Leo
pályafelügyelő föbe lötte magát A szerencsét-
len pár év előtt elmeháborodásban szenvedett,
de abból kiépült; most újból az ellobbeni el-
mekór nyomai kezdtek mutatkozni rajta, s e
feletti kétségbeesésében követte el az öngyil-
kosságot. Mig neje künn a kertben sétált, le-
vetkezett, s a megvetett ágyba feküdt, s a
lövést balfelől torkának irányozta; a golyó
jobb szemén jött ki.

= Lónyai pénzügyminiszter ur e hét
folytán itt utazott keresztül, a mint tudjuk
Nyíregyházát és környékét látogatta meg.
Utazása csupán magán jellegű volt, valami
Eszterházy birtokrész megvásárlása végett.

= Az is eredeti egy dolog ám, hogy az
országgyűlési szónoklatok, a hány lap van,
majdnem annyiféleképen vannak közölve és
pedig leghíányosabban magában a hivatalos
lapban Hogy valahogy félre ne értsünk
nem a baloldali szónokok beszédeiről szólunk
itt, mert hisz azokat a baloldali lapok híven
és terjedelmesen közlik; mi ezuttal épen a
jobboldali vezérnek Deák Ferencznek július
1-én tartott beszédére hivatkozunk, melyet ha
valaki egészen annak valódi szellemében akar
felfogni, hát olvassa el németül a „Pester
Lloyd“-ból mert a „B. K.“ által közölt beszé-
dnek nem csak hogy hiányos, de még több he-
lyütt egészen ki is van vetköztetve annak va-
lódí szelleméből. Tehát ha mi itt a vidéken a
a magyar országgyűlésen akarjuk közölni
tessék a német nyelven szerkesztett Pester
Lloydból előbb lefordíttatni. Köszönjük alás-
san.

= Jókai Mór, a pesti Terézváros vá-
lasztó polgárait valamint Pest minden szabad-
elvű polgárát holnapra jul. 4-ére, a lövész
egyleti helyiségben tartandó meetingre kérte
meg. Lefolyásáról majd bővebben fogunk szó-
lani.

** Határozatba ment, hogy Kis-
várad utca egyenes vonalban vezessen ki
majd a vasúti pályafőhöz. E végett vásárlá-

sok is tétettek már az utbaeső házak Jerom-
bolására nézve. Jelenleg azon kérdéssel bá-
torkodunk fellépni, miszerint ez üdvös terv
mikor fog érvényesülni?

** Ugy tudjuk, hogy kanálisok ké-
szíttetésére minden évben bizonyos összeg tő-
tetik költségvetésbe. Ez idén a hatvan utca
végén, libakert felé vonuló árok beboltozásán
dolgoznak. Hát a vásártért undokító büzös
csatorna befedezése mikor fog eszközöltetni?

= A július 1-én történt nagy esőzé-
sek folytán a város főbb utcáin képződött
tócsák, melyek még ma is boszantják a sze-
met; a városi főmérnöknek, mintegy termé-
szetes utmutatásul szolgálhat arra, hogy hol
kell ez utcákat leginkább töltetni. Különö-
sen felhívjuk figyelmét a mérnöki hivatal-
nak a Rózsateren, Városház utcán és a piacz
főbb helyein levő süppedésses helyekre, me-
lyekben a víz több napig áll.

= Tegnap este jul. 2-án a főiskolai
seniorilak ajtáját, vésővel feszegették, s már
csaknem sikerült azt felszakítani, azonban a
tolvaj valami zajra elillant. Az árvák nem
tudták, hogy ott a pénzt Wertheim ládában
tartják, avval meg bizony alig ha fognak bol-
dogulni.

Országgyűlési értesítő.

A képviselőház jul. 1-én tartott ülésének
fénypontját Ghiczey Kálmán beszéde képezte;
utána Deák Ferencz szólott, de a ki őt nem
ismerve hallgatta, nem érezhette magát meg-
lepve, sem elragadtatva, mert szokatlanul gyen-
gén és hatás nélkül beszélt, látszottak rajta, az
elfoglaltság nyomai.

Ghiczey beszédéből, lapunk szűk tere mellett
is, nem mulaszthatjuk el, hogy kivonatot ne kö-
zöljünk; bár érezzük, hogy nagy hiány csak tö-
redéket adni belőle.

Ghiczey Kálmán beszédéből: Az
igazságügyminiszter az európai continens államai-
nak rendszerét tüzte ki követendő példának. An-
golonban teljes érvényre van emelve az alkot-
mányosság azon főelve, mely szerint a törvény az
államban a legfőbb hatalom, a melynek a korona
főtől kezdve az utolsó polgárig mindenki hó-
dolni tartozik, és a törvénynek az egyes, fennfor-
gó konkrét esetekre alkalmazásában egyedül jo-
gos magyarázója, az élő törvény; a bíró; így az
egyes polgárok között fenforgó kérdésekben is,
a melyek ezek közt és a közigazgatás, s kormány
és hatóságok közt fenforognak, minden egyes
polgárnak joga van közigazgatási uton szenvedett
sérelemei folytán a végrehajtás közegeit a törvé-
nyes bíróság előtt kereset alá vonni a nélkül,
hogy ezek a felsőbbégtől vett nemzeti törvényte-
len rendeletekkel védhetnék magukat.

A bíróság állandó tagjait ott a kormány ne
vezi ki, de nem azon korlátlan hatalommal, me-

TÁRCSA.

Zongora mellett.

Beszélyke: Hamar Lászlótól.

Hárfai Tivadar a minő ügyesen kezelte a
zongora billentyűit, ép oly sikerrel játszott Szere-
mi Flóra a szivhurjain. Egy édes olvadó tekintet,
egy sokat kifejező gyöngéd kézszorítás, —
mindannyiszor működésbe hozta a kedves leány
egész idegrendszerét; mely szokatlan változás
aztán megrezenté a szép gyermek szivecskáját,
s érzelmeinek hurjain, öröm és fájdalom, félelem
és gyönyör vetélkedve hangversenyeztek.

Tivadar megérté azokat a vegyült hangokat,
miket előidézt Flóra ábrándos kebel-világában
s belsőleg ő is kísérte azt a titkos zenét; de ez
uttal nem ügyelt a dalban uralgó szabályos üte-
nyekre, mert itt már nem az ész hanem a szerelem
kormányozott. És bár a szívek verése néha
hevesebb, aztán újra halkabbá lett is; hangzavar
nem keletkezett, sőt épen ez létesítette a két ro-
kon kebelben a tisztá szerelem valódi harmóniáját.

Egyébiránt Hárfai Tivadar mint egyszerű
zongoramester érintkezett a szende gyermekkel;
s a helyett hogy bevezette volna a zene elméleté-
be, a kiszabott tanórákat ártatlan szerelmi öm-
lengésekre fordítá.

Tekintetbe véve ez ifju vonzó alakját, mo-
dorának eredeti kedvességét s általában azt a
szellemdusságot, mivel ő oly gazdagon rendelke-

zett: bizonyára érteni fogjuk, ha Flóra, — ki
épen azon korbán lépett már, melyben a szív leg-
fogékonyabb a lángoló érzelmek iránt, — szíve-
sen fogadta esinos zongoramesterét, nem utasi-
totta vissza annak méz-édes szavait, sőt önmaga
is szította az ébredő szikrát s bátorítá az ifjunak
titkon folygoló szerelmét. Így történt aztán hogy
a két szívből kítőró lángoló tüz csakhamar egy-
gyé ölelkezve — oltatlanul égett a két összefort
rokon kebelben.

Oh! mily rövid perczenet volt a lezcke ki-
jelelt ideje arra, hogy kiönthessék szívök sóvárgó
vágyait, hogy elbeszéljék mind azt, mit belől sugal
a szerelem. Mítsem törődtek ekkor a hideg hangszer-
rel, bár a néha megérintett zongora billentyűi síró
hangon panaszták mellőztetésüket; — csupán
egymásban, szerelmükben találták meg örömlüket
és a boldogságot.

— Jó reggelt szép Flóram! üdvözlé Tiva-
dar a kedves leányt, midőn egyszer a szokott
tanóra alkalmával, belépett bájos tanítványához.

Flóra szomorúan, bánatteljes arcczal fo-
gadta az ifjut; nem úgy mint az előtt, mikor
örömtől áthatottan futott volt elibe s karját bi-
zalmasan fűzve szerelmese karjába, — vidám
csevegések között vezeté a zongorához; hol élénk
szavakkal beszélt el tüneményes álmait; mikor
viszont Tivadarnak is el kellett mondania övét;
és mikor oly szerfelett csudálkoztak aztán mind
a ketten, hogy almaiknak búbajos képcit, ugyan-
azon színekkel eszelté — epedő szerelmük.

Annyival feltűnőbb volt a szende gyermek-
nek mostani ellentétes magaviselete; s a megütő-

dött zongoramester nem is késedelmezett okát
kérdeni e váratlan lehangolt kedélyállapotnak.

— Ne kérd Tivadar! felelt szomorú hang-
on Flóra, miután mindketten helyet foglaltak a
zongora mellett. Oh ha tudnád a vész! folytató
félénk remegéssel simulva kedveséhez, mely üd-
vünket fenyegeti!...

— Rejtélyes szavaid elrémítenek! beszélt
az ifju ámultan tekintve a halvány leánykára.

Hosszu néma szünet állott be; Flóra több-
ször megkíséretté a nehéz titkot föltárni, mely
elviselhetetlen nyomást gyakorolt ábrándos szí-
vére; de ajkai nem bírták tolmácsolni fájdalma
kutféjét, csupán arczának szenvedő vonásai mu-
tatták a kebel viharos küzdelmeit, mikel talán
egy váratlan körülmény árasztotta volt el szerel-
mének belső világát.

Tivadar nem merte zavarni a megindult
gyermeket, félt hogy aggódo szavaival növeli ki-
nos gyötrelmeit; várt, míg az első fölhevülés ha-
tása eloszlik, gondolván: a nyugalommal megjö-
leke szilárdsága is a midőn majd habár borongó,
de esendősült kedélyvel öntheti ki bánatos pan-
aszát.

Oh! mondd még egyszer hogy szeretsz! re-
begé Flóra, miután kibontakozott lelke a sebző
gondolatok bilincseiből; hadd halljam meg utol-
jára elfojtott szerelmünknek hattyúnekét; mely-
ben minden ige üdvöt ígér — és mégis kárhoza-
tot nyújt!

A könnyező leány anyni fájdalommal, any-
nyi szenvedélylyel beszélt; s oly megindulást
árultak el kuszált vonásai, hogy Tivadar valóban

Debrecen 1869
67-73. számig
a hírekről

5-11-12 részt a hírekről
bél felfüggetlés

lyet az igazságügyminiszter ur követel magának mert az ország főbiróságait, és a grófságokban, némely kisebbszéri magán ügyekben eljáró, egész Angliában száma csak 59 egyes bírót az ott régóta szervezett ügyvédi testületek legjelesebb tagjai közül nevezi, a megyékben részint bírói hatósággal eljáró békebírákat pedig nagy számmal kinevezi a megyefőnök ajánlatára párt és polgári foglalkozásra való tekintet nélkül, mindazon megyei vagy városi polgárokat, kik a közös ügyek kezelésére önként ajánlkoznak és az e részben a törvény által meghatározott censussal bírnak, a nélkül, hogy e miatt azok rendes polgári foglalkozásaikat abbahagyni kénytelenítették.

Magánjogi kérdésekben némely egyes eseteket kivéve, és minden nagyobb bünvádi esetben szakképzett kinevezett, állandó, rendes bírók itélnek

Kisebb bünvádi ügyekben minden rendőri, ipari, közigazgatási és számos naponként előforduló sommásan tárgyalható kisebb értékű más ügyekben, békebírák járnak el, s midőn ezen tárgyakból peres kérdés fejlődik ki, arról a bírói formák közt itélnek. Mindezen bíróságoknak ítélőhatósági joga azonban csak a törvénynek a tényre való alkalmazásából áll, mert a tényálladékok magát legnagyobb részben a polgári perek és minden bünvádi és egyéb keresetekben a megyék s városok polgárai közül esetenként behívott esküdtzéki bírák alapítják meg, és sok kérdésben a kereset megindíthatása, vagy meg nem indíthatása felett is azok határoznak. (Bárról igaz!) Ezen sokféle eljárású és szervezett bíróságokra a kormánynak, miután állandó tagjait kinevezte, többé semmi befolyása nincs. A bírói hatalom az ügymenet rendes folyamatát saját kebelében a kormánynak befolyása nélkül tartja fenn, nem aprólékos burocratikus intézkedések, miniszteri utasítások, rendbeigazítások, folytonos felügyelet és gyámkodás által, hanem az angol perrendtartás azon sajátján kívül, mely szerint a felső bíró az alsó bíró ítéletét nemcsak megsemmisítheti, hanem a bíróságot attól magához is vonhatja, és az eljárást teljes nyilvánosságán kívül fentartja azon egyszerű törvény által is, mely szerint a bíró azokért, a miket törvényes jog körében jóhiszeműen tesz, soha nem büntethetik, de törvényes jogkörének átléptetével elkövetett minden jogsértésért egyenesen és közvetlenül az által, kinek mulasztásával, a kárt okozta, esetleg bünvádi-kereset alá vonható.

Angolhonban a bírói hatalom meg van e szerint osztva a törvénytudó, állandó szakkbírók és egyszerű polgárok, a békebírák és esküdtzéki tagok között. Eljárása tökéletesen független és önálló a kormánytól, és felelős a bíró egyenesen annak s a törvény rendes útján, kinek sérelmet okoztak.

Ezen elvekkel ellenkezőleg a t. igazságügyminiszter ur a német jogphilosophia elveit, és a hazánkban a mult év tizedben gyakorlatban volt igazságszolgáltatásnak rendszerét kedvelte meg törvényjavaslatában, melyet a ház eléterjesztett.

Az ország minden bíróságai, és így kétszertelenül a bünvádi és egyéb közkeresetek megindítására följogosítandó köz- vagy ezentul királyi ügyészek kinevezését is az elég tájon értelmezett szakképzettségnek egyedüli kivételével korlátlanul magának tartja fenn.

Az igazságszolgáltatást nemcsak elkülöníti mint kell a közigazgatástól, hanem azon felül ki mondja azt is, hogy az igazságszolgáltatás és a közigazgatás egymás hatáskörébe egyáltalán nem avatkozhatnak.

A bíróságok személyzetét kizárja a politikai tevékenység körének nagy részéből. Mindezek azontul, hogy a törvényhatósági önkormányzatok hatáskörének legjelentékenyebb részétől egészen megfosztván, előre már halálra, a jelentéktelenség czime alatt kimúlás sorsára kárhóztatják, más szóval azt jelentik ki, hogy honpolgári ezentul nemcsak magán ügyekben, hanem minden bünvádi és egyéb keresetekre nézve is kizárólag királyi, kormányi kinevezéstől függő bíróságok közügyészek hatósága alá rendeltetnek; s ennek folytán minden oly ügyekben, melyekben a kormány érdekelve van, s így közvetlenül, vagy közvetve feltépel nélkülözni fogják azon oltalmat, melyet eddig hazánkban a törvényhatósági bíróságok függetlensége, Angolhonban a békebírák politikai állása és az esküdtzéki bíráknak az ítélőhatóságra való határozott és közvetlen befolyása nyújtanak.

Mindezek azt jelentik, hogy a közigazgatásnak nagy terjedelmű terén az ország polgárai ezentul a közigazgatási hatóságok, a kormány korlátlan rendelkezési hatalmának lesznek alárendelve, ez által büntethetők, jogaikban korlátozhatók, ez vagy amaz eszelekvényre kényszeríthetők a nélkül, hogy a bírónak igazságos oltalmát jogsértés esetében igénybe vehetnék, s hogy a jogbiztonság hiánya, mely a közigazgatás terén tetetni fog, még inkább meglegyen világosan és határozottan alapítva, a ministerium még azon kérdés elhatározását is, hogy mi az, a mi a bíróságok, mi az, ami a közigazgatási hatóságok köréhez tartozik, ő magának tartja fenn; s e tekintetben megszegyenítetteti engedi magát még az oroszországi törvényhozás által is, (Derülttség. Ugy van! a baloldalon) mely a most uralkodó császár 1864. év november 20-kán kiadott organikus rendelete szerint az ily illetékességi összeütközések iránt az intézkedést a rendes törvényes bíróságokra bizza, s minden egyént és társulatot följogosít arra, hogy közigazgatási uton szenvedett sérelmeik orvoslását a rendes törvényes bíróság előtt követelhessek.

A jul. 2-kán tartott képviselőházi gyűlésben, több petitio adatot be a bírói hatalom gyakorlásáról szóló törvényjavaslatra vonatkozólag, a bírói választási jog fentartása iránt; azután napirenden volt a bírói hatalom gyakorlásáról készült törvényjavaslat feletti vita; Ludwig János jeles publicistánk erősen ostromolta a jobboldali állításokat, beszéltek még rajta kívül: Vidliczkay Nyiregyháza, Kis János Szathmár képviselői, Henszleman, Bobory, Csiky, Táncsics, Borlea, Hodosi, Gonda, Horváth S. és Rákóczy — minde törvényjavaslat ellen. A vita még folytatatni fog.

Sziporkák.

"Ha nem tudunk arabusul, ne beszéljünk arabusul!" — Ez volt laconicus válasza Biharmegye egykori főispánjának bizonyos uri ember beszédére, ki olyanról beszélt, miről alapos fogalommal nem bírt. — Eszünkbe jutott ez általános ismert felelet, midőn az ország primása Simor János ur az autonómiai gyűléseket megújító beszédében azt találta ajkain kiszalasztani, hogy: „Még nem volt rá példa, hogy az egyház saját kormányát a világiakkal megosztotta volna!” — Itt kissé nagyon el volt hajítva a súlyok, amennyiben az erdélyi róm. kath. hívek, századok óta határozott autonómiával bírnak!

** A nagyerdőre vezető uton, az úgynevezett Simonyi-gátnál alkalmazott lámpák apródonként mind elkoptak. Ohajtanánk, ha a kapitányi hivatal felfedezné, hogy ki akadályozza nálunk a vilgosság terjesztését?

Különfélék.

— Ministercrisis. A „N. F. Lloyd“ bécsi levelőzője írja: A cislajtháni ministerium bukása bevégzett tény. A delegatiók ez idén utoljára fognak ülésezt, s a Giskra ministerium bukása után elkezdődik a foederalismus uralma.

— Az ügyvédi vizsga s képesítés tárgyában kiadott és jul. 1-én életbelépett igazságügyministeri rendelet megkülönbözteti a Magyarországon és Erdélyben működni akaró ügyvédeket; s így az Erdélybeli unio e tekintetben is szenved. A képesnek talált egyén nem kap kálkülust, amit helyeselnék.

** Pesten a kutyaadó behozatala megállapított; s aug. 1-től érvényre is lép következőleg: vadász- és ölebekre 5 ft, házi kutyára pedig 1 ft vettetik.

— A tiszavidéki vaspályatársulat a közlekedési ministeriumhoz pár nap előtt adta be folyamodását egy Czeplédől N.-Kátán át Pestig építendő vasuti vonal enyvedélyezése végett. — A concurrentia a közönségnek mindenesetre csak hasznára leend, s a tiszavidéki pályán tett szállítások nem lesznek majd kénytelenek napokig, sőt hetekig heverni a czeplédi indóház udvarán.

— Az egyiptomi alkirály a szultánhoz azon kérelemmel járult, hogy az ellene felmerült félreértéseket s gyanusitást személyesen oszlathassa el.

— A „Hon“ esti lapja panaszkodik, hogy a pénzügyigazgatóság két oly lapért küldött szorongatoriumot a szerkesztőség egy tagjához, a mit ez nem is ismert. Ezt nevezi Lónyai világnak.

— Az „Augsb. Allg. Ztg.“ jul. 1-ről írja, hogy a magyar kormány elhatározta, miszerint ha a pápai kormány nem szolgáltatna elég biztosítékot a concilium irányára iránt, megtiltandja a magyar püspöki karnak a Rómába utazást. — Elvárjuk.

Külföld.

Páris, jul. 1. (A törvényhozó testület megnyitása.) A törvényhozó testület ülésezése jun. 28-án megnyitott. Reggel azon hír szállongott, hogy a munkások e napon nem fognak

nem tudá, a szenvedő gyermeket féltse-e az igazgató vérroham káros következményétől, vagy önmaga remegjen a nehéz csapástól, mely mint előre borzadva sejté — szívével választotta áldozatául.

Kábult agyában még nem teremthetett elő tisztult eszméket, midőn Flóra megszólalt, teljesen visszanyervén lázas indulata feletti uralmát.

— Anyám, — kezdé bánatos hangon: — ma szokatlan komolysággal fogadott s hosszú, néma szünet után ily beszédre nyíltak ajkai: „kedves gyermekem, te elérted már azon kort, melyben kiereszthetlek szárnyaim alól; tudom hogy mit vesztel bennem, de azt is tudom, mit fogsz te nyerni leendő férjedben, őrző anyagoldban. Igen leányom, nekünk válni kell, kezdetet megkérték; s miután semmi kifogásom sincs a derék férfiu ellen, — örömmel nyujtottam reményt a megkötendő frigyre!”

— Némán maradtam a lesújtó szavakra, — a kínos meglepetés lekötözé nyelvem. Anyám e hallgatást természetesnek találá és nem is ütődött meg rajta, gondolván: e lépés megfontolást igényel, főkép az oly ifju lány előtt, ki még alid vetkőzte le a gyermeki kor ártatlan zománczát. — Oh! pedig ha tudná, mily világ uralg a gyermek szívében: más magyarázatot lel a néma hallgatásban!

Többet nem bírt már szólani, de még Tivadar sem lett volna képes tovább figyelni haláltilélete, mert e nehéz mondás rá nézve valóban az vala!...

Szerette ő is Flórát úgy, miként a kedves

gyermek őt a hogy szerette; oly ábrándosan, a minővel csak abban a korban lehet szeretni, melyben az első sohajtás — mindég utolsó álommá válik.

— Mi lesz belőlünk, oh! mond el Tivadar, te lelkennek lelke, te üdvöm, mindenem?!

Flóra oly lázasan susogta el ez aggodalmas kérdést, mintha egy egész kárhózatot nyomás gyötrené, a bizonytalan jövő feletti habozás miatt.

— Én nélküled, pillanatig sem élhetek! tört ki Tivadar szenvedélyesen szorítva magához a remegő leányt.

És ezzel elhallgattak. Kínos szünet következett, melynek lankasztó pillanatai a két szerelmes arcára ijesztő jegyekkel vésték fel a szívek nehéz tusáját.

— Tivadar! szakasztá félbe a csendet Flóra; a halálban is tudnál így szeretni?

— Még ott is! válaszolá Tivadar szenvedélyesen.

— Várj hát úgy itt néhány pillanatot; szól a leányka szilárd hangon. Magadra hagylak; és rejtelmes arckifejezéssel a szobából továsietett.

Az utczára érve a szemben levő gyógytár felé tartott.

— Jó reggelt Gida bácsi! üdvözlé az njtóban ácsorgó főnököt.

— Isten hozott hugom! fogadta az nyájasan.

— Kérnék egy adag... — Pirositót ugy-e, mert arczodnak mint látszik szüksége van rá?!

— Mérget! válaszolt Flóra határozottan, a mit sem törődve a gyógyszerész izetlen élezével.

— A patvarba! — vagy talán nem is jól értettem?

— Gyorsan és biztosan ööl mérget kérek, ismételé a leányka ép oly határozottan, mint előbb.

— Hm! és ugyan mi czélra? tudakolá az elámult férfiu.

— Hát... hát... rebegé zavartan Flóra; az én... vagyis nem... ah! igaz... és ekkor úgy kipirult halvány arcúja, szinte látni lehetett örömét, mely benne a kigondolt eszme által képződött. Csak képzelje Gida bácsi, folytatá ismét előbbi nyugodt hangján: kanálimadaramat, a kis Szirénkét, rut házi macskánk, majd megfojtotta! szegény jószágomat nem akarom, hogy többé ilyen veszély fenyegetse; e végből elhatározám a veszedelmes ellenséget megmérgezni.

— Borzasztó! szörnyűködött a jó Gida bácsi kedélyes mosollyal. No jer tehát te kegyetlen kis bohó; ezzel bement a gyógytárba és Flóra szinte. Ott magához vevén az átnyujtott picziny köteget, — rövid üdvözlés után eltávozott.

— Bocsáss meg Tivadar! kezdé, miután a magára hagyott ifjuhoz belépett; sokáig vára-koztattalak de ám még akkor kell csak sokáig vára-koznunk egymásra, — ha e poharat kiüritendjük.

Es Tivadar előtt felmutatá a kezében tartott szinig töltött serleget. (Folyt. köv.)

dolgozni, ami a kedélyeket izgatott állapotban tartotta. Azonban semmi esendháborítás nem történt. D. u. 1 órákor a tanácssterem pücholyai már díszes közönségtől voltak elfoglalva. Az utczákon csak úgy nyugdott a sok egyenruhás rendőr. Két óra tájban léptek be Bancel és Gambetta, kik az engesztelhetlenség elvének foképviselei. Utánuk Schneider az elnök jelent meg. Miután a 4 ideiglenes titkár kineveztetett, Rouhez államminiszter lépett a szószékre s felolvasta a kormány nyilatkozatát. A kormány nézete szerint a jelenlegi ulésszak kizárólag a meghatalmazások bírálásával fognak foglalkozni. Azon betérjések, melyek az ország kívánalmait tárgyaladják, majd csak a 2-ik ulésszakban fognak a ház elébe kerülni. Rouhez beszéde igen hidegen fogadtatott, alig hogy néhány „Helyes, jól van” kiáltás hangzott nagy szerénnyen. Thiers és Jules Ferri a concordia hidon a tömeg által zajos éljenzéssel üdvözöltettek. Az utczákon czirkáló rendőrök között Pietri urat is lehetett látni.

A „Kölni Ztg” egyik római tudósítása az osztrák concordátum létrejövetele történetéhez a következő adatokkal szolgál: „A curia és Ausztria kibékítésére egyszólván misem történik. Mindkét részről az a hiedelem, hogy a várakozással a legtöbbet lehet elérni. Az, hogy Rómában szigorúan ragaszkodnak a concordátum fenntartásához igen érthető, ha vizsgálódunk arra, hogy a concordátum megkötése feletti tárgyalá-

sok mily nehezen haladtak 14 év előtt, daczára annak, hogy akkor Bécsben a szentszék iránt alig kimagyarázható tulságos elözékenységgel és engedelkenységgel viselkedtek. — Így a bécsi érsek azon elvet állította fel, hogy az egyház minden egyházi állomásokat betöltésében szabad legyen, s csupán azon kötelességeket vállalja el, hogy nem választ oly egyéneket, kik a kormány iránt nyilvános ellensége indulattal viselkednek. — Ezen elvet azonban elvetetett, azon megjegyzéssel látattott el a kitérés: „Josephinismus sapit.” — Ha már maga Rauscher bíbornok is a Josephinismus gyanujában állt, ugy alig lehet csodálkozni, ha a bécsiek szabadelvűségbeni előhaladottságával Róma részéről Ausztria oly mostoha bánásmódban részesül.

A bel-özház Londonban az ir. egyházi billt néhány amendement-nal elfogadta, többek közt az államegyház megszüntetése 1872-re határozottatott 1-71 helyett.

Közzgazdaszat.

Nagyvárad, jul. 1. A most bevérgődött Alajos napi vásár igen népes volt ugyan, de a forgalom annál csekélyebb. — Kézmuveikben a közepszerű volt az üzlet, a pénzbejárat pedig igen gyengén ment. A terményekre nézve meglehetősen volt a kereslet. A buza és rozsa ára mértékint e hó alatt 50 krral emelkedett. A gyapjú is keresett czikk volt, azonban ennek

nem az üzlet valódi jvuulása, hanem azon körülmény az oka, hogy a pesti gyapjúkereskedők ez évre nem igen mertek nagyobb kötéseket tenni, s a közelgő pesti vásárra raktárakat mégis csak el kell látni. Körülbelül 1000 mázsa egynyireti kelt el 56-68 ftjával. A repczére nézve nagy volt a kereslet, azonban igen kevés kelt el, miután az eladók igen magas árakat követeltek. — Kisebb mennyiségű 6 1/2 fttal törtétek kötések. — A szesz itezéje 43 kron kelt, jul. végére 43 1/2 krral szerződtek. Borra külföldi vevők jelentkeztek, s tavalyi jó minőségű bor 10-17 ftval kelt esebrenként. A marha vásár igen látogatott volt. A legelők azon állapota folytán ropogtat eladó volt, mi az árakat jelentékenyen csökkentette. Igás ökörnek 275-350, — hizalmivalónak 230-340, — fejtős tehéennek 140-160, — junhak 9-10, — hizottluszónak 13-16, frton kelt párja. Buza 82 font 3 frt. 50-75 kr. 83 font 3 frt. 80-1 frt. 84 font 4 frt. 20-25 kr. vámmáza szerint rozs 77-80 fontos 2 frt. 80-90 kr. Kukoricza 2 frt. 20-25 kr. Zab 1 frt. 80-85 mértékint.

Időjárás: jul. 1-én este nagy eső, éjjel s jul. 2-kán reggel jó eső; jul. 3-kán d. u. 2 1/2 órákor nagy eső jéggel s nagy széllel, esztogással. Az eső folyvást tart — lapunk bezárásakor is. Bécsi tőzsde jul. 3. cs. arany 5.92, ezüst 121.50.

H I R D E T É S E K.

GERENDAY ANTAL sirentelés raktára Debreczenben.

Mint első oszt. szabadalmazott művanyomógép tulajdonos, tisztelettel jelenít, miszerint Debreczen városi malom- és raktárát, nagyvilásztékát, szállítását, felszerelést, kímélőn a n. ö. közönségnek, eddigi bizalmáért köszönetét nyilvánítva, egyszerűsággal hátkodik magát továbbra is kegyes pártfogására ajánlani.

Ugyanott Boros Sándor művezető elfogad helyben és vidéken levő régi szarkokot javítását vagy új betek vételét és arányozását a legjutányosabb áron.

A raktár Vecsey Ernő ur építész házában a nagypiaczon.

A „Gresham” élet- és járadék-biztosító-társaság

alulírott főügynoksége tisztelettel értesíti a n. ö. közönséget, miszerint **Fodor Miklós** a pesti képviselőség által társulati felügyelőül a debreczeni főügynokséghoz kineveztetvén, mindennemű élet- és járadék-biztosítások felvételére meghatalmaztatott a „Gresham” élet- és járadék-biztosító társaság főügynoksége

Cseréby és Hannig.

Első magyar gép-szít-gyár franczia malomkő raktár	Géphajtó szíjak és géphez való bőrök	Első magyar gép-szít-gyár franczia malomkő raktár
és hozzá való műszerek	Géphajtó-szíjak	és hozzá való műszerek
Ép darabokból a helyi és külföldi legjobbnak bizonyult műszerek szerint készítő, akár vas és acélból, csapóni ragasztva és tankolva akár vasra, angol úgy német műszerek, mű- és vas- és malomkő vasgyárrak, gőzgépek, cséplőgépek, szarkok gyárrak, bányaművek, varrógépek számára, továbbá szíj- és bőrtörök, valamint más technikai eszközök alkalmas bőrök, korsógyártók, szíjgyártók, bőrönél készítőik, szarkok számra, továbbá vas- és fuzószíjak, fogláb, sima, összekötő csavarok, kulcsok, mindennemű malom műszerek, valamint szarkok és szarkok a hadsereg számára a legjutányosabb áron kaphatók.		
Éder testvéreknél		
Pest, Zrínyi utca 2. sz. a.		

Eladó ház.

Nyiregyháza az 1691. sz. a. levő Gellér János néven létező ház órák-áron szabadkészből eladó, értékezhethet akár a tulajdonossal, ki lakik Fekete-Gyarmaton, utápost. N. Zserénd, akár Kállós Kálmán főiskolai rajtanárnál csapóúterán a Baresa-féle háznál, vagy Sta. H. Éde. urral a csapóúterán kisdudov-úterében Debreczenben 10. 4. 3.

Szerkeszti s kiadja: **Oláh Károly.**

Eladó szőlők.

A szécsényi- (kos) kertben 4 kapa szőlő pajtával, a tóczós-kertben, 6 kapa szőlő pajtával

örök áron eladók. Értékezhethet a tulajdonos Kiss Sándorral, váradúterán **2215. sz.**

4. 2. 5.

Értesítés.
Van szerencsém tudatni a n. ö. közönséggel, hogy
Kávécarnoki helyiségeimet
a bádlogszetezi Scheer-féle házól a sasutezi Csanak-házba tettem át, s azt a legdíszesebben és legkényelmesebben berendeztem. — Kitűnő minőségű kávéházi italok, u. m. fehéres- és fekete-kávé, puncs, théa és csésmegek, mindenkor kaphatók e helyiségben. — Főtörök-vésem leendő közönség pártolását a pontos kiszolgáltatás s az italok jó minősége által folytonosan kiérdemelni. — Kís. üzletemet a n. ö. közönség pártoló figyelmébe ajánlom,
Tuscher Jánosné,
előbb Gőzmáné.

Az „István” gőzmalom-társulat

azon 1. oszt. részvényesek, kik az 1868. évi ápril 26-ki társulati közgyűlés határozatából kibocsátott **ideiglenes igazolványaikra** a 5-ik részletfizetést ez ideig nem teljesítették, ezennel **harmadszor** és utoljára szólítanak fel: annak jul. 15-ik napjáig a késedelmi kamatokkal együtt való esküzlésére, mivel ellenkező esetben — az részvényhez joguk a már eddig tett befizetéssel együtt elvész. — Debreczen, jul. 1. 1869.

A képviselő választmány.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. váltóörvényeseknek 1. évi jui. 28-án 5688. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közlünk titeket, máskép Kócsai Menyhért mint felperes részére Weisz Dánielől mint alperestől 800 ft váltótartozás s járuléka iradjug befoglalt ingóságok, nevezetesen a helybeli vasuti indóház rak-tárában levő 2000 db. szék, a helyszínen 1. évi jui. 20-ik nappán d. e. 10 órákor nyilvános árverés útján készpénzítés mellett el fognak adatni. — Mire a venni kívánók meghívottak. — Debreczen, jul. 2-án 1869.

Schável Károly,
váltóörvényeseké
kiküldött végrehajtó.

Szabó Ferencz

gép-gyára
Pest, ötpacsirta-utca 3. szám,
átvesz és készít mindennemű örlőmal-mokat gőz, víz, szél és lo erőre, ugy egyes részeket, mint egész felszereléseket felálltva és megindítva, továbbá felszereléseket serfőzők, szesz, keményítő, olaj, csontszén, kárisz s cukor-

gyárakra, továbbá mindennemű sajtókat és szivattyúkat, mindennemű gőzgépeket 1/2 löny gőzerőtől kezdve minden nagyságban; vas és fa esztergályozó palokat, furó, gyaluló, csap-és hasító gépeket, minden nagyságu esavarkokat és esavar-meneteket, ezek kárpitását és tervek készítését, jótállás mellett.

Szabó Ferencz,
Belgiumi szab. 2-10

szekér-kenő

5 nagy áremmel kitűtve.

Angol lackkátrány.

Fekete és vörös angol
patent asphalt-tetőlemez
Hydraulikus
CEMENT-MÉSZ,
GYPSEZ

tűzmentes téglák

jutányosan kaphatók
Stenzel Józsefnél
Pest, molnáruutca 20. sz.

Debreczen. 1869. Nyomatott a város könyvnyomdájában.